

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.95

DOI <https://doi.org/10.32782/pyuv.v6.2025.4>

О. М. Кальчук

orcid.org/0009-0002-0582-8168

кандидат юридичних наук,

докторант

Київського університету інтелектуальної власності та права

ПРИНЦИПИ РЕАЛІЗАЦІЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ ПРОКУРАТУРИ ЯК СИСТЕМОУТВОРЮЮЧИЙ ЕЛЕМЕНТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИХ ЗАСАД РЕАЛІЗАЦІЇ

Вступ. Необхідність формування системи принципів (засад) реалізації кадрової політики в органах прокуратури з метою відтворення природи принципів у їх змісті обумовлює доцільність звернення до положень правової доктрини щодо сутності співвідношення базових для юридичної науки і практики категорій «право» та «держава». Зазначені категорії характеризуються як такі, що є тісно взаємопов'язаними. Держава визнається причиною виникнення та існування права, але водночас – і як специфічна гарантія додержання норм права. З іншого боку, право іманентне державі. Але як держава, так і право не є метою існування одне щодо одного. Зважаючи на вказане, категорії «право» і «держава» розглядаються у взаємозв'язку за умови визнання їх самостійного характеру [1, с. 472-474].

Про взаємну конвергенцію права і держави свідчить визначення категорії «право» у загальній теорії права. Зміст права розкрито як сукупність норм, які уможливають існування суспільства шляхом визначення меж свободи, відображених у правах та юридичних обов'язках суб'єктів суспільних відносин, реалізація яких підтримується державою. Право, передовсім, постає явищем, що виникає разом із соціальними формами життєдіяльності, функціонує у суспільстві, забезпечує його стабільність та розвиток, змінюється разом із тенденціями та напрямками суспільного розвитку [2, с. 441]. Державою визнається територіальна організація влади, яка об'єднує населення на засадах громадянства, здійснюється за посередництвом апарату управління шляхом ухвалення та реалізації законів та інших правових актів задля забезпечення функціонування сталого розвитку суспільства, захисту прав людини і громадянина. Головна характеристика сучасної демократичної держави полягає в тому, що вона є правовою організацією влади. Право здатне внормувати реалізацію державної влади, підпорядковуючи її су-

жінню суспільству, загальним для всього соціуму інтересам, забезпеченню та захисту прав людини і громадянина [2, с. 89, с. 92].

Наведені вище положення доктрини філософії права, загальної теорії права дозволяють сформулювати логічний ряд, що відображає співвідношення між базовими категоріями правопізнання: право – держава – людина. В цьому ряді людина постає основною цінністю, що визначає праворозуміння кадрової політики в органах прокуратури з позицій гарантування прав і свобод працівників зазначених органів, насамперед, прокурорів. Такий підхід передбачає розгляд адміністративно-правових засад реалізації кадрової політики в органах прокуратури у поєднанні їх статичного та динамічного аспектів. Зокрема статика передбачає розуміння вказаних засад з позицій сукупності певних адміністративно-правових засобів та інститутів, а динаміка – як відповідних процедур кадрового забезпечення та гарантій законності їх здійснення. При цьому людина постає вихідною цінністю, належна реалізація кадрової політики постає гарантією забезпечення її прав і свобод. Адміністративне право при цьому виступає як регулятор інститутів, засобів і заходів щодо реалізації кадрової політики, включно із належними гарантіями реалізації. При цьому характер адміністративно-правового регулювання відносин у сфері реалізації кадрової політики в органах прокуратури в цілому та принципів реалізації, зокрема, має трансформуватись (зазнавати змін) у відповідності тенденціям, що відбуваються у державі.

За таким підходом правопізнання принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури виступає методологічною основою побудови теоретико-правової моделі належної кадрової політики в органах прокуратури.

Огляд наукових досліджень і публікацій. Науковий пошук представлено ґрунтовними аналітичними роботами, в яких розкривається сутність

категорії «принцип», а також її зміст із врахуванням предмету дослідження. Вказане стосується робіт з теорії права (С. В. Шевчук, С. В. Прийма, В. М. Косович, І. М. Погрібний, А. М. Колодій, Ю. С. Разметаєва та інших), судових та правоохоронних органів, адміністративного права (А. В. Бабінська, А. І. Виноградова, А. В. Попик, Б. В. Семенов та інші). Поряд із цим, питання розкриття сутності принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури залишилось поза поглибленої уваги вчених.

Постановка завдання. Стаття присвячена обґрунтуванню наукового підходу до визначення поняття «принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури» та ознак цього правового явища, виділення системи принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури

Результати дослідження. У загальній теорії права розкрито зміст таких понять як «принцип правової визначеності» (С. В. Шевчук), «принцип пропорційності» (С. В. Шевчук), «принципи застосування норм права» (С. В. Прийма), «принципи нормотворчості» (В. М. Косович), «принципи організації та діяльності державного апарату» (І. М. Погрібний), «принципи права» (А. М. Колодій), «принципи юридичної відповідальності» (Ю. С. Разметаєва) [3, с. 616-642]. Узагальнення обґрунтованих вченими змістовних положень щодо кожного з наведених понять дозволяє зазначити про можливість розуміння в теорії права принципу як першооснови, першоджерела, що відображає вихідні та визначальні характеристики розглядуваного об'єкта, явища або процесу.

Звернення до філософії як особливого різновиду духовної культури, призначення якого полягає в осмисленні основ природного і соціального світу, формоутворень культури і пізнання, людини та її сутності дозволяє виділити світоглядне значення категорії «принцип». У філософії принцип (від лат. *prīncipīum* – нача ло, основа) розуміється як першопочаток, те, що лежить в основі певної сукупності фактів, теорії, науки. Історія формування змісту категорії «принцип» у філософії права характеризується поступовим формуванням підходу, за яким принцип стає центральним поняттям, основоположною ідеєю, що пронизує певну систему знання і субординує його. У межах теоретичного знання принцип означає вимогу розгортання самого знання у систему, де всі теоретичні положення логічно пов'язані між собою і випливають певним чином одне з одного. Будь-яка теоретична система знання ґрунтується на принципах, пов'язаних між собою [4, с. 519, 670].

Тож правопізнання сутності поняття «принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури» об'єктивно ґрунтується на аналізі теоретичної основи, сформованої вченими дослідниками

проблем розвитку органів прокуратури, інших суміжних проблем, змістовно пов'язаних із досліджуваною.

Аналіз актуальних наукових досліджень, в яких безпосередньо розкривається проблематика принципів кадрового забезпечення органів прокуратури, а також кадрового забезпечення у системі правосуддя свідчить про наявність тенденцій до розкриття їх змісту виключно у контексті принципів відповідної правозастосовної діяльності (А. В. Бабінська, А. І. Виноградова, А. В. Попик, Б. В. Семенов та інші).

Так, А.В. Бабінська, досліджуючи проблеми кадрового забезпечення органів прокуратури України, пропонує виділити наступні принципи: «принцип верховенства права, принципи законності, справедливості, неупередженості, об'єктивності, прозорості, патріотизму, добросовісності, забезпечення рівного доступу до служби». Ці принципи запропоновано називати принципами функціонування прокуратури. До власне «кадрових питань» належать, на думку дослідниці, такі принципи як: професіоналізм, ефективність, неухильне дотримання вимог професійної етики та поведінки (стосуються лише прокурорів, які вже працюють). А. В. Бабінська вказує, що «Низка засад діяльності прокуратури не може бути визнана «принципами кадрового забезпечення органів прокуратури», адже змістовна складова цих принципів стосується функціонування прокуратури, а не її кадрового забезпечення. До таких належать принципи: політичної неупередженості, територіальності, презумпції невинуватості, незалежності прокурорів, недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади, поваги до незалежності суддів» [5, с. 115].

Звернення до наукових робіт з метою виділення і подальшого аналізу підходів щодо формулювання поняття «принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури» дозволяє виділити роботи із суміжної тематики, присвячені, зокрема, кадровому забезпеченню діяльності судів. Привертає увагу дисертація А. І. Виноградової, присвячена адміністративно-правовим засадам кадрового забезпечення діяльності судів в Україні. Дослідниця пропонує фактично застосування методології юридичного позитивізму для визначення принципів кадрового забезпечення діяльності судів «на підставі загальних (Конституція України, позиції Європейського суду з прав людини) та галузевих правових норм (Закон «Про судоустрій і статус суддів», Закон «Про державну службу», законодавство про Національну поліцію) та позицій, з урахуванням необхідності гарантувати незалежність та недоторканність суддів, забезпечення внесення змін до законодавства

про судоустрій і статус суддів». Систематизацію принципів запропоновано здійснити за критерієм виду публічної служби в судах: суддівської, адміністративної та мілітаризованої. Доведено також «доцільність встановлення спільними для усіх видів кадрового забезпечення публічної служби в судах наступних принципів: верховенство права, законність, відкритість і гласність, демократизм, патріотизм» [6, с. 21, с. 156, с. 207]. Такий підхід може бути взятий до уваги, проте він не є остаточним, а сформованим на підставі врахування особливостей правового статусу різних категорій персоналу судів, що відображено, зокрема, у визначенні критерієм систематизації принципів вид державної служби в судах.

А. В. Попик, досліджуючи проблеми, пов'язані із розкриттям змісту адміністративно-правових засад реалізації кадрової політики в системі правосуддя, пропонувала включити до системи принципів кадрової політики, не лише загальноправові, а й «спеціальні принципи: використання повноваження з метою, з якою це повноваження надано; чітке розмежування повноважень і взаємодії органів публічної служби; добросовісність; пропорційність; взаємодія з громадськістю на засадах партнерства; публічний контроль» [7, с. 23]. Підхід дослідниці щодо виділення групи спеціальних принципів може бути врахований при систематизації принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури, враховуючи можливість відображення ними специфіки сфери реалізації. Разом з тим, окремі принципи, сформульовані дослідницею, не можуть сприйматись беззаперечно. Зокрема, може бути відзначена спірність таких принципів як «взаємодія органів публічної служби», «пропорційність», які мають загальний характер і можуть бути віднесені до загальних принципів публічної служби, а не кадрової політики.

Аналізуючи проблеми правового регулювання дисциплінарної відповідальності посадових осіб органів прокуратури, Б. В. Семененко пропонував «наукове розуміння принципів дисциплінарної відповідальності посадових осіб органів прокуратури як об'єктивно зумовлених, відправних та керівних ідей, найважливіших закономірностей (загальноправових, галузевих та інституційних), крізь призму яких: визначаються правила та стандарти перебігу відносин з приводу виникнення дисциплінарної відповідальності посадових осіб органів прокуратури та їх припинення». До загальноправових віднесено принципи: верховенство права, людиноцентризм, справедливність, законність. Спеціальними (галузевими) названі: свобода праці, гармонійна стабільність трудових правовідносин, визначеність трудової (службової)

функції, забезпечення стандартів гідної праці. Серед особливих (інституційних) принципів виділені: «а) презумпція невинуватості; б) принцип виникнення дисциплінарної відповідальності лише за дисциплінарні проступки, вчинені з умислу чи необережності; в) принцип невідворотності юридичної відповідальності; г) принцип пропорційності та недопустимості повторного притягнення до дисциплінарної відповідальності за один і той же дисциплінарний проступок; ґ) принцип своєчасності дисциплінарної відповідальності» [8, с. 23-24, с. 195].

К. Б. Левченко виділяє наступні принципи формування та реалізації кадрової політики: законність, науковість, комплексність, системність, ефективність, врахування економічного та соціального ефекту, інноваційність. Серед напрямків кадрової політики виділено: 1) формування кадрового резерву державної служби; 2) формування складу державних службовців; 3) професійне навчання; 4) професіоналізація державної служби; 5) забезпечення конкурсної основи, об'єктивності, прозорості і гласності під час прийняття на державну службу та просування по службі; 6) удосконалення діяльності кадрових служб; 7) удосконалення адміністративної культури державних службовців, посилення довіри громадськості до них; 8) підсилювання мотивації та стимулювання праці, заохочення державних службовців та підвищення їх соціальної захищеності; 9) посилення відповідальності за неналежне виконання службових обов'язків та неналежну роботу щодо запобігання проявам корупції; 10) міжнародне співробітництво з кадрових питань [9, с. 392-393].

Вказані теоретичні положення можуть бути покладені в основу формування принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури та підходу до дослідження окремих складових реалізації кадрової політики, зокрема – форм реалізації, антикорупційної складової кадрової політики, організації кадрової роботи в органах прокуратури, гарантій законності, дисциплінарної відповідальності прокурорів.

Наведені наукові погляди не є вичерпними для виділення принципів реалізації кадрової політики у різних аспектах реалізації. Разом з тим, концептуальне значення категорії «принцип» для побудови теоретико-правової моделі реалізації кадрової політики в органах прокуратури передбачає поглиблене дослідження змісту принципів із врахуванням предмету досліджуваного явища. Поряд із теоретичним аспектом формування положень про принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури, слід вказати і про практичний аспект і значення таких положень. Він полягає у встановленні засад моделювання належних процедур реалізації кадрової політики в органах прокуратури,

виходячи із сучасних процесів розбудови системи прокуратури.

Принципи як високо абстрактні ідеї, виходять своїм змістом за межі, позитивно встановлені чинним законодавством. Це актуалізує окремі проблеми правового пізнання, які виділяють у наукових публікаціях з філософії права та належать до сфери гносеології права, зокрема – проблеми співвідношення ролі правових засобів та засобів філософії права у такому пізнанні. Вказується про неможливість повного пізнання правової реальності засобами виключно правової науки, необхідність задіяння методологічного апарату й філософії права. Вихідною тезою для цього постає догматичний характер закону як акту формування і відображення правової дійсності, що завжди відстає від реального життя, утворюючи проблему протиріччя форми і змісту. Іншою філософсько-правовою ідеєю, як отримала нове значення в останні роки та є тісно пов'язаною із окресленими положеннями сучасної парадигми методології правового пізнання, є ідея гуманізму у праві. Сучасне розуміння гуманізму у праві засновується на розумінні людини як біосоціодуховної істоти, визнанні її самоцінності, а також вихідного характеру її властивостей як критеріїв оцінки будь-яких соціальних та правових явищ. На основі цього визначається нова основоположна для права категорія – людська гідність, правовим проявом якої є права та свободи людини, що закріплені у нормах права [1, с. 161-163, 201-202].

Зазначені вище положення світоглядного бачення змісту гуманізму з позицій філософії права продовжують свій змістовний розвиток у загальній теорії права, де гуманізм розглядається як основоположний принцип права. Він являє собою систему світоглядних соціально-правових цінностей, антропологічною основою яких є людська гідність, яка виявляється в основних правах і свободах людини. Вказано, що сучасний гуманізм пропонує позитивну реалізацію людини на основі реалістичної системи цінностей. Особливо важливе значення має закріплення природного права, людської гідності та прав людини у позитивному праві та створення дієвих механізмів їх охорони і захисту [10, с. 77-82].

Таке значення і сутність гуманізму як філософсько-правової категорії підкреслює актуальність наукових досліджень, в яких проблеми аналізуються, виходячи з визнання об'єктивності зв'язку між методологією правопізнання та правовими категоріями у контексті імплементації методології у правову реальність та правове буття із врахуванням консервативності закону. Консервативність закону, з одного боку, може бути визнана стабілізуючим чинником процесів, що відбуваються у суспільстві, а, з іншого – маємо констатувати не-

обхідність адаптації закону до існуючих реалій та процесів. До того ж повсюдність ідеї гуманізму, її поширення у праві і законі обумовлює пріоритет не лише наукового аналізу існуючого нормативного масиву, але є критерієм виділення нових напрямків розвитку законодавства.

У такому філософсько-правовому значенні можливе окреслення принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури, що має спиратись на двоєдиний підхід, який передбачає відповідність принципів правовій реальності із імплементацією у їх зміст ідеї повсюдності гуманізму.

Теоретична коректність такого підходу співмірна із окремими принципами (засадами) функціонування прокуратури, які безпосередньо позначаються на кадровому забезпеченні органів прокуратури і мають бути базовими для кадрової політики. Вказане стосується принципів:

«верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю;

законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності;

незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків;

політичної нейтральності прокуратури;

прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання; неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки» (п.1, 2, 5, 6, 9, 10 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про прокуратуру» [11]).

Інші принципи (засади) діяльності прокуратури можуть бути віднесені до таких, які визначають організацію, межі реалізації повноважень, процесуальну діяльність. Вказане стосується таких принципів як: територіальність; презумпція невинуватості; недопустимість незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади; повага до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом (п.п. 3, 4, 7, 8 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про прокуратуру»).

Висновки. Принципами реалізації кадрової політики в органах прокуратури у вимірі їх адміністративно-правової сутності доцільно визначати засадничі положення, урегульовані нормами адміністративного права, що об'єктивують та закріплюють у чинному законодавстві системну, страте-

гічно спрямовану діяльність уповноважених державних органів щодо її формування та реалізації.

Специфіка кадрової політики в органах прокуратури у вимірі адміністративно-правових засад реалізації дозволяє виділити такі риси (ознаки) принципів реалізації:

- виступають як засадничі положення, керівні ідеї, стандарти формування та реалізації кадрової політики в органах прокуратури;

- висхідне значення верховенства права обумовлює загальну мету принципів закріплення засад забезпечення ефективності кадрової політики, що передбачає визначення та впровадження концепцій і стратегій кадрової політики, в яких передбачено принципи, методи, засоби і заходи, методики та процедури реалізації, впровадження яких у кадрову роботу в органах прокуратури дозволяє забезпечити органи прокуратури кадрами, якість яких дозволяє прокуратурі здійснювати визначені Конституцією України функції у відповідності до вимог чинного законодавства та міжнародних стандартів діяльності прокуратури;

- нормативна визначеність кадрової політики в органах прокуратури, що означає врегулювання нормами адміністративного права засадничих положень, керівних ідей, стандартів передбачає її реалізацію на засадах ефективного адміністративного законодавства та належних адміністративно-правових гарантій законності реалізації;

- формування переліку і змісту принципів безпосередньо обумовлене конституційно-правовим статусом прокуратури.

Література

1. Актуальні проблеми філософії права: посібник. За заг. ред. О. М. Балинської. Львів: ЛьвДУВС, 2017. 612 с.
2. Петришин О. В. Право. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Харків: Право, 2016. Т. 3: Загальна теорія права. Редкол.: О. В. Петришин (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України; Нац. Юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2017. 952 с.
3. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Харків: Право, 2016. Т.3: Загальна теорія права. Редкол.: О. В. Петришин (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України; Нац. Юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2017. 952 с.
4. Філософський енциклопедичний словник. Київ: Абрис, 2002. 742 с.
5. Бабінська А. В. Кадрове забезпечення органів прокуратури України: адміністративно-правовий аспект: дис. ... к.ю.н.: 12.00.07. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2020. 224с.
6. Виноградова А.І. Адміністративно-правові засади кадрового забезпечення діяльності судів в Україні: дис. ... д-ра філософії: 081 – Право. Запоріжжя: Класичний приватний університет, 2023. 258 с.
7. Попик А.В. Адміністративно-правові засади реалізації кадрової політики в системі правосуддя: дис.

... к.ю.н.: 12.00.07. Київ: НДІ публічного права, 2020. 238 с.

8. Семененко Б.В. Правове регулювання дисциплінарної відповідальності посадових осіб органів прокуратури: дис. ... д-ра філософії: 081 – Право. Київ: Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2021. 238 с.

9. Левченко К.Б. Кадрова політика. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Харків: Право, 2016. Т. 5: Адміністративне право. Редкол.: Ю. П. Битяк (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України; Нац. юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2020. 960 с.

10. Грищук О. В. Гуманізм. Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Харків: Право, 2016. Т.3: Загальна теорія права. Редкол.: О. В. Петришин (голова) та ін.; Нац. акад. прав. наук України; Ін-т держави і права імені В. М. Корецького НАН України; Нац. Юрид. ун-т імені Ярослава Мудрого. 2017. 952 с.

11. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 №1697-VII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Стор. 54. Ст. 12. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення 16.09.2025).

Анотація

Кальчук О. М. Принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури як системоутворюючий елемент адміністративно-правових засад реалізації. – Стаття.

Стаття присвячена обґрунтуванню наукового підходу до визначення поняття «принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури» та ознак цього правового явища, виділення системи принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури. Виділено положення філософії права, в якому розкривається світоглядне бачення змісту гуманізму, який продовжує розвиток у загальній теорії права, де гуманізм розглядається як основоположний принцип права. Зазначений принцип відображає соціально-правові цінності і є основою формування підходу до визначення принципів реалізації кадрової політики в органах прокуратури, що має спиратись на двоєдиний підхід. Такий підхід передбачає відповідність принципів правовій реальності із імплементацією у їх зміст ідеї повсюдності гуманізму.

Запропоновано визначити принципи реалізації кадрової політики в органах прокуратури у вимірі їх адміністративно-правової сутності як засадничі положення, врегульовані нормами адміністративного права, що об'єктивують та закріплюють у чинному законодавстві системну, стратегічно спрямовану діяльність уповноважених державних органів щодо її формування та реалізації. Врахування специфіки кадрової політики в органах прокуратури у вимірі адміністративно-правових засад реалізації дозволило виділити такі риси (ознаки) принципів реалізації: виступають як засадничі положення, керівні ідеї, стандарти формування та реалізації кадрової політики в органах прокуратури; верховенство права має висхідне значення для забезпечення ефективності кадрової політики; нормативна визначеність кадрової політики в органах прокуратури; формування переліку і змісту принципів безпосередньо обумовлене конституційно-правовим статусом прокуратури.

Ключові слова: адміністративно-правовий вимір, кадрова політика, прокуратура, принципи реалізації кадрової політики, верховенство права, гуманізм, конституційно-правовий статус прокуратури.

Summary

***Kalchuk O. M. Principles of implementing personnel policy in prosecutor's offices as a system-forming element of administrative and legal principles of implementation.* – Article.**

The article is devoted to the substantiation of the scientific approach to the definition of the concept of "principles of personnel policy implementation in prosecutor's offices" and the features of this legal phenomenon, the allocation of a system of principles of personnel policy implementation in prosecutor's offices. The position of the philosophy of law is highlighted, which reveals the worldview of the content of humanism, which continues its development in the general theory of law, where humanism is considered as a fundamental principle of law. The specified principle reflects socio-legal values and is the basis for the formation of an approach to determining the principles of personnel policy implementation in prosecutor's offices, which should be based on a dual approach. Such an approach assumes the correspondence of the principles of legal reality with the implementation of the idea of the ubiquity of humanism in their content.

It is proposed to define the principles of implementing personnel policy in prosecutor's offices in the dimension of their administrative and legal essence as fundamental provisions regulated by the norms of administrative law that objectify and enshrine in the current legislation the systematic, strategically directed activities of authorized state bodies regarding its formation and implementation. Taking into account the specifics of personnel policy in prosecutor's offices in the dimension of the administrative and legal principles of implementation allowed us to identify the following features (signs) of the principles of implementation: they act as fundamental provisions, guiding ideas, standards for the formation and implementation of personnel policy in prosecutor's offices; the rule of law is of paramount importance for ensuring the effectiveness of personnel policy; normative certainty of personnel policy in prosecutor's offices; the formation of the list and content of principles is directly conditioned by the constitutional and legal status of the prosecutor's office.

Key words: administrative and legal dimension, personnel policy, prosecutor's office, principles of personnel policy implementation, rule of law, humanism, constitutional and legal status of the prosecutor's office.

Дата першого надходження рукопису до видання: 21.10.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 21.11.2025

Дата публікації: 31.12.2025